

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149531808/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

Larm. De laae døde i Vinduer og Kroge. Een af disse Fagle var det, *Otto* fandt.

»See den er død!« sagde han til *Vilhelm*, som nærmede sig.

»Naa det var jo deiligt!« svarede denne, »saa har De der noget at være sentimental over!«

Otto vilde ikke svare derpaa.

»Skal vi have en skotsk?« spurgte *Vilhelm* leende, og Vinen og Ungdomsblodet brændte i hans Kinder.

»Jeg var tilfreds, at De snart var i Deres egne Klæder!« sagde *Otto*, »De ligner, som sagt, Deres Søster –!«

»Jeg er ogsaa min Søster!« afbrød han i Overgivenhed. »Og til Tak for din nydelige Oplæsning, din fortræffelige Underholdning, og hele piquante Elskværdighed, saa skal Du nu belønnes med et lille Kys!« han trykkede sine Læber mod *Ottos* Pande. *Otto* stødte ham bort og forlod Selskabet.

Der hengik et Par Timer, før han kunde falde i Søvn; tilsidst maatte han smile over sin Ærgrelse; hvad gjorde det, at *Vilhelm* lignede sin Søster?

Næste Formiddag aflagde *Otto* hende en Visit, og Alle der hørte med levende Interesse hans Skildring af den moersomme St. Hansdag i Februarmaaned. Han fortalte da ogsaa hvormeget *Vilhelm* havde lignet sin Søster, hvor ubehageligt dette havde været ham, og man loe; men under Fortællingen kunde *Otto* dog ikke lade være at gjøre Sammenligning. Hvilken stor Forskjel fandt han ikke nu! *Sophie* var dog langt anderledes smuk! aldrig havde han saaledes betragtet hende. Om Kyssene, som *Vilhelm* gav ham, blev der naturligviis ikke talt, men *Otto* tænkte derpaa, tænkte anderledes end nogensinde før, og – *Amors* Veie ere forunderlige! vi ville nu see, hvorledes Sagerne staae, naar vi rykke fjorten Dage fremad. –